

Nyhedsbrev 34, juli 2015

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19, _18, etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Hvis man ikke ønsker at modtage FredsVagts Nyhedsbreve så send en mail uden indhold med subjekt 'Nyhedsbrev nej tak' til bo@fred.dk fra den mailadresse det modtages på.

Hvis man ønsker at støtte os pekuniært er vores bankkonto 8401 1041096

VI BLIR ÆLDRE

6. april løb en stort anlagt Påskemarch af stabelen i en ny organisation der kalder sig [Tid til Fred](#) og holder til på facebook. Vi støttede økonomisk og flere fredsvagter deltog formelt i både forberedelse og afvikling. Der kom 2 – 300 i det smukkeste vejr påskemandag til et lidt anderledes arrangement, hvor der blandt andet var arrangeret et fredsløb, hvor fx Den Lille Havfrue blev svøbt i et fredsflag.

Det var et rigtig hyggeligt arrangement, en god og relevant festdag. Og selv om det er lidt no-go må jeg dog alligevel lufte min lette frustration over balancen mellem indsats og udbytte. Det er på ingen måde en kritik af arrangørerne da vi alle ved hvor lidt vind vores fredsbestrebelse har i sejlene, men det er oplæg til en tanke om hvordan vi får mest politisk opmærksomhed ud af vores begrænsede kræfter.

I FredsVagts kreds mener vi at vi har en bedre balance mellem indsats og udbytte. Det kræver egentlig så lidt at være fredsvagt. Alt det praktiske er en selvkørende proces. Det eneste man skal gøre er at komme et par timer engang imellem... tænk hvis der bare var hundrede derude som gjorde det en gang om måneden. Jeg har sagt det før og jeg siger det igen, fordi jeg stadig tror på det. Tror på at I må være flere derude der ville forstå vores metodes ineffektive effektivitet. Hvis I gav det en chance. Jeg foreslog det fra scenen overfor 20.000 demonstranter til Bush-demoen 2005, hvor Kim Larsen spillede til FredsVagts ære og hans Himmelblå-fond donerede 5000 kr. Jeg gav et tilbud; 5 vagter indtil udgangen af august – her i sommeren er det jo lettest... og sværest da vi samtidig er ramt af ferier.

ps: den første vagt har man sæfæli altid sammen med én af os garvede. Og man behøver ikke være alene før man selv føler sig klar. Tolerancen og rummeligheden er reelt stor... vi lever virkelig efter vores hovedregel: Alle har lige ret...

TVIND

Sidst i april tog jeg så til Peace Conference på Tvind derovre i Vestjylland. Jeg var den første oplægsholder efter velkomsten lørdag formiddag. Det foregik på engelsk... Annica, arrangøren,

opregnede at vi var 33 nationer repræsenteret. Tvind er et meget internationalt miljø. Jeg havde 20 minutter. Bagefter kom Hasse Schneiderman som er formand for fredsministerium og så Tom Paamand, som er formand for AMK, og selv har været fredsvagt en overgang.

Efter frokost kom Jan Øberg. Her er det Hasse og Jan.

Gode folk med væsentlige budskaber.

Senere på eftermiddagen var der gruppearb... nåhøj 'workshops' hedder det, om diverse emner. Jeg var 'tvangsindlagt' til en sanggruppe og havde medbragt min guitar. Walther var leder af denne workshop og havde trykt nogen tekster... han er samme årgang som mig; 1954 damn good årgang. Muhammed var i tyverne og betjente pianoet. Han følte ikke helt for Where all the Flowers had gone. Han ville noget boogie, og så kørte den ellers i A. Han ku sin musik og det svingede skidegodt, så vi optrådte med det og jeg havde ikke nogen mikrofon så jeg skreg mig hæs i kampråb: No More War – We Want Peace... men det er jo det det handler om; energi for sagen.

Jeg blev særdeles opløftet af den fredskonference, og tænkte at Tvind skal vi samarbejde noget mere med. De arbejder seriøst for freden gennem deres internationale virke, og desuden er det ungdommen de har fat i. De cirka 150 tilstedeværende ved konferencen kom overvejende fra deres eget seminarium DNS som netop er et meget internationalt sted og hvor al undervisning foregår på engelsk, selvom de også har danskundervisning.

Jeg kørte et par stykker af dem hjem; en tjekke og en ungarer, der holdt til i Hellebæk, her på nordkysten tæt på Helsingør.

Og for lige at understrege det; det Tvind jeg mødte dér var slet ikke det Tvind jeg kendte engang. Det er blevet langt mere æstetisk og frisindet... eller hvad jeg skal kalde det.

STINNES VIDEO

I [Nyhedsbrev 33 side 6](#) fortalte jeg om fire film-teknik studerende som lavede hver en video om os. Vi har set to af dem og de er ret ens, så jeg nøjes med et [link til Stinnes](#) der er lagt på youtube.

LEAH

Engang i vinteren kom Leah og spurgte om hun kunne lave et kunstværk på slotspladsen i vores regi. Det afviste jeg som demoansvarlig overfor myndighederne at ta ansvaret for, men fortalte samtidig at der oftest er meget langmodighed fra kommunen med ting der 'flyder' på slotspladsen. Det tog hun til efterretning og ultimo marts lagde hun ud med noget jernstillads og malede på bølgeeternit. Herligt selskab.

Primo juni står de der endnu, og [Leah](#) kommer jævnligt forbi.

Hanne skrev med kopi til FredsVagten:

Kære søde Leah!

Tusind tak for billederne. De er simpelthen fantastiske.

Det var virkelig en oplevelse at være sammen med dig i dag. Jeg takker dig, fordi du ikke blev vred eller skuffet over, at jeg gik.

Jeg beundrer din udholdenhed. Det var umagen værd.

Du kunne alligevel male en sol, selv om der ikke var megen inspiration at hente i dag.

Solen står for din stædige vilje til at gennemføre dit projekt og det fantastiske resultat.

Den vrede sky står for det isbidende vejr, som symboliserer alle de grusomheder, som vores regering og folketing og mange andre institutioner er årsag til.

Det kan ikke udtrykkes bedre.

Naturligvis er min fortolkning kun en blandt mange andre mulige fortolkninger.

Jeg er glad for, at du udfolder din kunst helt uden for de etablerede områder.

Det er jo præcis det samme, vi gør.

Når man ikke kan råbe folk op indefor, må man gøre det udenfor.

Hvis man vil ændre et samfund, må man være stædig og udholdende. Det har vi til fælles.

Fredsknus fra Hanne

HVERDAGEN

Nogle måneder i foråret havde vi et spansk medlem Antonino, en ældre herre der af grunde var i Danmark. Han talte hverken dansk eller engelsk, så det er meget sporadisk hvad jeg ved om ham. Men Doris taler spansk som en indfødt så hun var tolk for ham på et stormøde hvor han deltog. Vi præsenterede os hver især og Doris oversatte.

Her er det Antonino der gør rent på FredsPladsen en kold og våd dansk forårsdag.

Og så medio april fik vi besøg af MedieDanmark i anledning af den gamle forbenede Margrethes 75-års fødselsdag. Vi var omgivet af kabling og til lejligheden opstillede tv-studier. Utroligt – DET skal formidles til folket som public service, mens de store politiske spørgsmål som fx deltagelsen i

krige og intentionen om køb af nye kampfly mm, forbigås i relativ tavshed. I min frustration skrev jeg ovenstående (billede) på fredsvagtens kridtbandit-sektion.

Mit forhold til Dronningen har siden Nytårstalen 2001/-02 været anstrengt, da hun glædede sig over at man ku 'regne med os' ... altså at vi gik med i USA's falske krige efter 9/11 Jeg har en del gange moonet hende – dog med bukserne på – når hun i bil eller karet passerede FredsVagten.

Men det medicirkus var småt i forhold til det der blev rullet frem i anledning af valget 18. juni

1. MAJ

Fælledparken som vi plejer. Det er ikke den store agitation, men der er dog nogen der kommer hen og vil synge /spille med os

Og så tilbage på pladsen til den hverdagslige hverdag; her lidt grå i starten af maj; sommeren lod vente på sig.

Jeg kridtbandittede mit bedste kort da regnen igen havde vasket tavlen ren. Jeg kan ikke tro andet end at dette enkle budskab må vække en eller anden refleks hos de forbigående. Men måske tager jeg fejl, perceptionen er jo en forunderlig ting, og for det andet ville vi måske opleve sanktioner hvis budskabet virkelig var så farligt som det potentielt er.

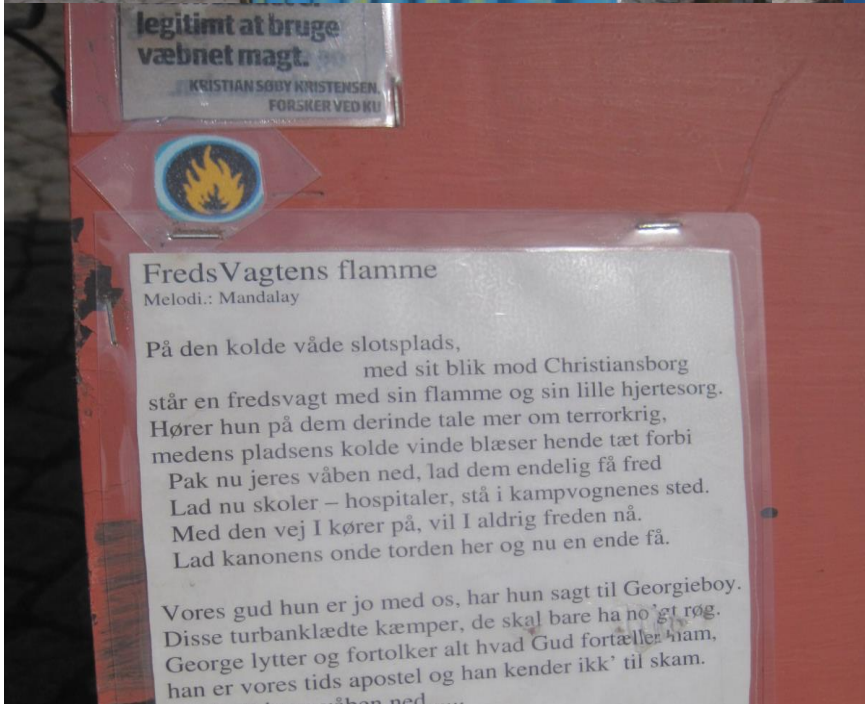
En anden dag skrev jeg dog noget andet som PH syntes var rigtig fint og godt

Den glade sol er 'perspective' og den vrede sol er 'pressure og distrust', tak til Leah for den gode kunst, fed idé!

Og tak til Jens for den gode sang han skrev for ti år siden, som opslagsmester Kristian fandt ku få plads på kridttavlen. Sådan ændrer udtrykket sig uden forudgående diskussion. Da Birte malede kridttavlen, havde der heller ikke været diskussion om hvorvidt det sku være sådan.

Det er anarki i ordets mest positive betydning, og det indebærer ansvar for sine valg i livet.

Sådan lever vi med hverdagens muligheder på FredsVagten hver især på den måde vi er.

Kom dog fh og smid slæverne ind og mærk om det ku være noget der fungerer for dig... man bliver afhængig ;-)

Eller gør alligevel en forskel. Kom ned med en kande kaffe eller noget, og måske en småkage – vi bider ikke, tværtimod... kun i kagen ;-)

Sådan glider hverdagen som vi fører ind i vores vagtbog pt volume 54

Vi er rige, vi er frie, hva mer er der at sige; I ka råbe, I ka skrike; vort forbrug kræver krige! Dette lille rim fra Irakkrigens udbrud gælder stadig, men i stedet fører Danmark en politik der gavner den fortsatte fokus på grådighedens muligheder frem for solidaritetens. Det er jo oplagt at vores levestil er ikke bæredygtig hvorfor den uundgåeligt vil bryde sammen en skønne dag... den dag kan komme i morgen, hvis en eller anden antænder krudttønden, som Gavrilo Princip for 101 år siden i Sarajevo.

FOLKEMØDE

Der var jo en masse ballade. Højreorienterede islam-hadere havde inviteret den berømte Geert Wilders fra Holland; endnu én af disse had-prædikanter. Dette skabte vedholdende rygter om at diverse europæiske fascist/-nazist-grupper ville møde op... således fx Gyldent Daggy fra Grækenland. Fremmøde af disse blev demokratisk accepteret; den hellige ytringsfrihed, men ville betyde en jernring af politi... det politi der i forvejen er voldsomt belastet af alt det falske terror-lort.

Nogen opfordrede til boykot af folkemødet, når det tillod disse antidemokratiske folk, hvis voldskriminalitet ikke levede op til folkemødets regler.

Men det endte – så vidt jeg er orienteret – med at Wilders-mødet blev henvist til Kongeskærskoln som ligger helt oppe mod nord, og således udenfor de centrale områder. Det var vel næsten salomonisk ☺ Min kilde oplyser at der ikke var ret mange til stede.

Meningerne fløj mellem os på mailen – det kan nogen gange være svært at nå at følge med i den digitale udveksling. Hvordan gør de unge; de multitasker hele tiden... nej de mega-tasker. Vi 'taler' sammen ; er der nogen der hører det... sådan er det også i det analoge liv. Jeg er ved at blive for gammel; jeg ser den gamle tids nedbrydning og forstår ikke den nye tids muligheder.

Jeg ved ikke andet mere end at fred er at leve anstændigt med sine medmennesker og Gaia i øvrigt. Og derfor er vi stadig i aktion. Den danske konsensus er UANSTÆNDIG (og dette var skrevet FØR valget 18/6)

Skrivende stund er dagen før valget, så når du læser dette – ærede følger – så er der nye boller på suppen. Tillad mig at spå om at Løkke – den intrigante undermåler – bliver den næste formelle leder af SVINEDEMONARKIET. Folkemøde... er det ikke bare endnu en legitimering af afdriften.

Nu ikke så negativ Bo, lad os se på noget hygsomt.

MINORITETERNES GRUNDLOVSDAG

Som vi plejer van tog vi også i år ud til Christiania, hvor vi på plænen foran Den Grå Hal mindede hinanden om at Grundloven er forvitret. Men inden da satte jeg en besked om hvorfor vi ikke var der den dag, hvor der ellers var stor valgkamps-ballade i anledning af det nys udskrevne folketings-valg.

Jeg spillede nogle relevante sange og Inge holdt en skarp tale. Det faste og forventede nummer er Rebild 76, og det inspirerede CA-Kulturminister Britta Lillesøe til at fortælle hvordan hun selv var med ved den storslåede begivenhed. En god festdag i glade kammeraters lag.

PINSE

Inden da var der jo karneval i pinsen og hele pladsen var fyldt med folk og sambaister, men vi improviserede som vi plejer, og satte vore opstillinger efter forholdene. Det var lidt enerverende

fordi der var en musikscene dér hvor vi plejer at stå, og det betød stort set konstant høj musikdunken. Jeg passede biksen lørdag eftermiddag sammen med fru Betina, og pakkede det ned da jeg ikke gad høre på det mere.

Kristian var der om tirsdagen til bagfesten. Han skrev:
I dag var det så 'dagen derpå' efter pinsens arrangementer

omkring Chr.borg. Mindst hundrede frivillige gik og ryddede op på bedste amatørvis. Der var larm og dieselos fra trucks og håndskubne fejmaskiner, som kørte rundt om ørerne på min opstilling, som var klemt helt op til murene. Jeg flyttede lidt rundt på tingene et par gange, men FredsVagten var i vejen for de ihærdige frivillige, som havde en aftale om selv at rydde op efter festen. Sikken opgave. Derfor ringede jeg til Inge og sagde at hun skulle lade være med at komme som aftalt, da jeg pakkede ned kl.13 (jeg kom kl. 10).

Da jeg ville hjælpe med at feje, opdagede jeg at nogen havde "lånt" vores kost, og det havde én af oprykkerne set. Men jeg fandt den ikke, så nu må vi se om kosten bliver sat på plads igen hos os.

BATALJE

9. juni skrev jeg internt til gruppen

(fotos: DirtyDan ©)

Den her beretning fra dagen må jeg lige dele med jer, så I ved at politiet har været forbi i dag.

TV2-Vejret stillede op til at sende fra slotspladsen - lige der hvor vi står... det havde jeg ikke nogen problemer med, og den unge af teknikerne var angiveligt enig med mig i at valget er ligegyldigt.

Så kom kamphunden Corydon. – Du får ikke mit mandat!, sagde jeg til ham.

- Nej gudskelov!, sagde han mens han gik videre, tænkte nok at jeg ikke stemte på netop ham, men jeg har jo tænkt videre og svarede: - HA! Du er afhængig af stemmeprocenten.

Corydongen sagde vist også noget – tror han er rimelig træt af mig, men jeg er egentlig fuldstændig ligeglad med hvad han mener om mig.

De to ældre i crew'et bad mig skride og syntes at jeg var pinlig. Men jeg mente at bulldoggen var mere pinlig end jeg når han forærede vores energiforsyningsikkerhed til folk der kun tænker på at

malke. Det var de så ikke enige i og syntes jeg var mest pinlig. Og det har de da ganske ret i set fra øjeblikkets perspektiv; det var jo mig der forstyrrede med mit 'lort'. Jeg sku vel egentlig ha ladet være, men den slags er jo netop et udtryk for at nogen gange må ventilerne luftes ud for den politiske dumhed der kører os i afgrunden.

Den ene fyr kom hen og bad mig skride. Men det ville jeg ikke, så kaldte han på en vagt ovre fra studiet som overtog min fokus. Hun ville også ha at jeg sku gå væk fra dem og la være med at genere dem. Jeg afviste hendes påkaldelse af autoritet; fordi hun var vagt ved valgstudiet ku hun ikke bestemme over hvad jeg måtte og skulle ude på pladsen. Hvis jeg sku flytte mig så var det kun politiet der ku få mig til det. Så ringede hun kraftenbumsemig efter dem. Og en tid: kvarter – halv time (?) senere da al konfrontation var feset af, kom de 3 mand høj og havde fået en anmeldelse om trusler.

Det var totalt latterligt, hvilket jeg ikke undlod at gøre den yngre kvindelige konstabel opmærksom på. Og jeg tog min telefon frem og spurgte hvilket nummer jeg sku ringe til, da jeg gerne ville anmelde vagten for 'trusler' i den måde hun på trods af min påkaldelse af hendes manglende autoritet, havde forsøgt at få mig væk fra TV2-Vejret folkene og bulldoggen. Bare for at illustrere tåbeligheden. Har I virkelig tid til dette?, var det første jeg sagde da de kom hen, og det bekræftede de at de ikke har, men ville i øvrigt ikke diskutere politik. Fornuftigt nok.

Så sku jeg vise ID, men ville da først gerne lige høre hvorfor, om jeg var anholdt. Den karseklippede unge mand sagde venligt at det havde jeg pligt til.

Nåhja jeg gad ikke gøre et nummer ud af det så han fik mit sygesikringskort. Så ville han også se billede og jeg fiskede mit gaaamle kørekort frem og viste ham hvor ung og langhåret jeg havde været engang. Det grinede vi lidt af. De var flinke nok, og jeg tror måske at brodden vendte mod vagten der havde engageret dem for denne bagatel. De studerede også vores tilladelse og forsøgte at belære mig om politivedtægtens § 3, men det er en lektie jeg kan i søvne så jeg belærte tilbage igen at ordlyden om ikke at være på gaden 18. JUNI stod i modsætning til en demonstrations idé.

Jeg tror i øvrigt det kun er tredje gang i FredsVagten's historie at jeg er blevet bedt om at dokumentere vores 'tilladelse', så er der da stadig en grund til at gøre dette kontorarbejde.

Det endte for mit vedkommende med at de ikke krævede FredsVagten lukket, men bad mig respektere at holde mig væk fra tv-folkene. Igen påpegede jeg overreaktionen, og sagde at jeg i øvrigt var ved at lukke ned, så det var på ingen måde noget de behøvede frygte.

Mellem balladen og politiets ankomst var en Kampfly-demo ankommet, så der var en del folk tilstede og alt var som sagt stille og roligt.

Bagefter er jeg blevet interesseret i om en hændelse som denne ender med at blive journaliseret med at FredsVagten er 'truende'. Thi så må det være på sin plads at få en berigtigelse. Ellers er det sgu for nemt.

Der var igen helt optaget på den sædvanlige fredsplads, så vi var rykket langt ud foran TV2-studiet med vores opslagstavler og TTIP-banneret. TTIP er en ting der fylder meget hos os for tiden, som et stort skridt på vejen til den moderne fascisme, national-staternes nedlæggelse som suveræne globale enheder.

Der fik det dog ikke lov at stå; en af Borgens betjente bad os trække det over til trappen til højre i billedet. Hun prøvede med det gode, men det ville jeg ikke, jeg ville kun gøre det hvis det var en klar ordre. Og det blev det så. Vi brokkede os lidt; Birte og jeg, men hun ville sæföli ikke diskutere politik, ellers var hun såmænd venlig og besindig, en myndig kvinde på 50 +

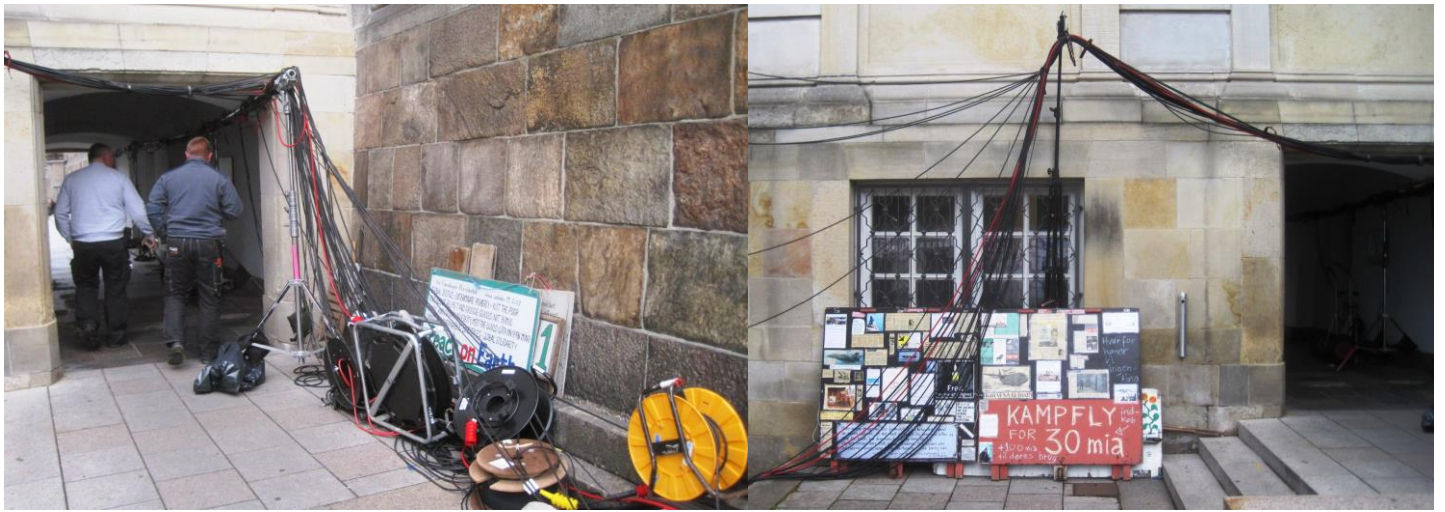

Birte ville ha mere TTIP skrifter så det fik hun; men så måtte vi jo altså fjerne dem fra pladsen foran TV2-studiet... i övrigt stod de alligevel så lavt at de ikke kom med i tv-billedet.

Kampföly-slangen (i militarismens paradís) prøvede også at få opmærksomhed, men vi kæmper med ryggen mod muren. Ikke engang 5 personer kunne fås med til at fylde den anti-kampföly-slange. Er vi slöje eller hvad... tror vi snart på det mere... nogle få Tordenskjolds Soldater stormer rundt Så kom ungdommen ☺ Hun delte røde roser ud og dansede rundt i tv-billederne, ja nogen kan

Som det ses i billedet var der på et tidspunkt fyldt op foran studiet med KU'ere. Jeg stod og vajede med et fredsflag og drillede dem med slogans som FLERE BETONKLODSETER PÅ MOTORVEJENE. Det var Hans Engell der var i studiet som ekspert ;-) og de reklamerede med skilte hvor der stod PAPE. Fra betonklods til Paphoved; råbte jeg ind i nakken på dem, som de stod der fanget af at de ville være i tv-billedet... vi ku selv følge med oppe på storskærmen. 'Mennesker først' er et C-slogan i valgkampen. Det grinede jeg af... MARKEDET først unge venner... eller måske de nye Kampföly. Hvis de overhovedet kan flyve skal bruges til at bombe 'mennesker først'. Jeg fik dem til at juble ved mine latterliggörende påduttelser... jeg tænker at de ikke havde anden mulighed end at latterliggöre mig som stod der og undergravede det de troede de troede på. Birte sagde at jeg var for grov, og så fik hun sig en rolig snak med nogen af dem bagefter. Så mente jeg at jeg var 'the bad cop' og hun 'the good cop' ☺ En af KU'erne snakkede om kærlighed og Kampföly i samme sætning. Det drillede jeg dem længe med. Til stadig stigende jublen ved mine tilsvinelser. Hil Fogh og Bush!, råbte jeg. Yeah yeah piift, svarede KU Pröv Heil Hitler! foreslog Michael Rögen grinende, og det gjorde jeg så, og det viste sig at de hørte sgu efter, thi der var ikke noget ekko, men dog heller ikke protester, så vi mindedes KU i 30'erne. Hvad sku de også svare.

Og natlogiet måtte vi improvisere da alle kabler og ditto tromler fyldte totalt ved granitmuren, ufatteligt mange ledninger... jo; tomme tønder buldrer mest. Nå, som det ses; vi først prøvede men den gik ikke, så over til sidemuren med tingene.

Tobias kom forbi efter lukketid. Til alle jer der ikke ved det; Tobias var en af FredsVagten's gode fødselshjælpere.

Han oprettede vor interne mailgruppe, og står stadig som ejer af den. Han kreerede vores opslagstavler som blev kaldt 'satellitter' fordi ideen var at de skulle kunne bringes rundt i byen. Dette kan læses i min bog om de første to år... hvis du vil købe en skriv til mig på bo@fred.dk

Han boede en del år i Indien men er nu tilbage i København, og har snuppet en fredsvagt 24. juni
Hygge hygge i Kongeporten, da Vorherre lige dér lidt over seks syntes det var tid til en god kraftig byge, som ryddede pladsen ☺

EFTER VALGET

Så blev det hverdag igen og Danmark er tæt på at drukne i mudder; taberen vandt. I skrivende stund (22. juni) ved jeg ikke hvordan den nye regering kommer til at se ud. Men jeg læser på spisesedlerne at 'eksperterne' ikke gir Løkke lang tid; at der snarest kommer et 'panik-valg'. Står vi ved en mulig korsvej. Nå jeg skal ikke kloge mig, når I læser dette ved I mere end jeg vidste da jeg skrev det.

Og så kom hverdagen hurtigt tilbage

Kære Vagter ! (rapport fra Inge 21/6)

DONG Energi's eller HOFOR's grå kasse med relæ'er er blevet hærget og det tunge metallåg på forsiden er faldet ned med et meget stort hul i . Relæ-kassen er derfor helt nøgen og åben og muligvis farlig for børn , hunde og andre barnlige intelligenser. Det er relæ-kassen oppe på rotunden ved siden af Grise-skulpturen jeg taler om.

Jeg så denne forside-box allerede i går da jeg gik hjem fra Vagten kl. 16 - da lå den på kanten ovre ved Børs-siden af rotunden . Så hærværket er altså foregået allerede torsdag eller fredag . Men Hanne C og jeg havde snakket meget interessant og intenst (for os selv altså) og ikke været **OBS** på andet end at der trængte voldsomt til at blive fejlet - med vores ny kost - **foran** vores datoskilt hvor der var en enorm sø med masser af gammelt skrammel og affald i efter valgdagene.

I dag var jeg først heller ikke koncentreret om sagen - Ingrid ville gerne fortælle noget om det **hun** havde ryddet op ... og lidt fra Bornholm . Torben var også kommet og lagde an til maraton-snak. Jeg koncentrerede mig derfor om at bruge fejekost og få ryddet en hel del op omkring rotunden og blev derefter nedsmeltet i Torben-konversation ovre i solsiden . Michael Røgen kom forbi - og med sit sædvanlige praktiske nærvær spurte han straks til det smadrede relæ og ville gå ind og tale med Vagterne på Borgen om det. Jeg var straks klar over at det skulle **jeg** have gjort og jeg vidste jo oven i købet hvor forside-låget var blevet af, så det hankede vi op i og gik sammen ind på Borgen og afleverede det til Vagten (ved den orange rundvisningsdør hvor der er en dørklokke). 15 min. efter ankom en politibetjent og fotograferede relæ'et (og kæmpebrostenen der ligger i græsset foran relæet) og gik igen uden at henvende sig til os.

Det ville være godt at få ordnet og repareret relæ'et. Men nu må det jo være andre der ringer til DONG eller HOFOR? Ikke os.

I går var der foruden Hanne og mig der snakkede intenst også besøg af PH' s nu store dejlige børnebørn (med far?) så vi var pænt i stand til at vende ryggen til brostenen og relæet. Og hverken Ingrid, Torben eller jeg er altså heller nærværende nok til at koncentrere os om kæmpebrosten i blomsterbede - men Michael Røgen er altså straks opmærksom . Jeg ved ikke om Doris og Birte der havde vagt fredag registrerede om relæet allerede var smadret da I var der fredag? Men så ville I vel have skrevet det i bogen? Men vi er sikkert alle sammen sådan noget Chaplin- agtige og lægger ikke altid mærke til ret dårlig eller mærkværdig adfærd.

Kærlig hilsen
Inge

5000 DAGE

Lørdag 27. juni. Det gik rigtig godt..

Vi fik besøg af Pernille og Kuki fra Kunstnere for Fred, og havde til dagen fremstillet 12 sorte flag med et touch af fredsflag. De blev sat op i rotundens kant hele vejen rundt for at markere sorgen.

Kristian havde skrevet [pressemeldelsen](#) hvilken var totalt god i FredsVagtnes autonome ånd, og han var i Lorry der godt ville [rapportere fra dagen](#)... men der blev ikke bevilget rum til at udtale sig nærmere, det er en reportage om et fænomen, IKKE om en politisk holdning... uhhh, pak dig spøgelse.

Der var kun en lille stok da flere trofaste vagtfolk var i udlandet. Men der blev dog behørigt musiceret indtil der kom lidt regn og tvang violinen ned i kassen.

Derefter kom sommeren med hede bølge og bragende sol, og vi fortsætter uførtrodt. Som der står i pressemeldelsen:

Den dag vore politikere begynder at handle fredeligt, vil der ikke længere være grund til at stå på Pladsen. Når krigsgalskaben og den aktivistiske udenrigspolitik er blevet erstattet af fredsaktivisme, når open-for-business-politikken med styrkelse af dansk våbenindustri er blevet erstattet af jobskabelse i grøn vækst, og når alle soldater er hjemme igen med besked om at der ikke bliver brug for dem mere, så afleverer vi gerne vores grej på Bymuseet. Indtil da vil FredsVagten i varme og kolde dage fortsat lune sig ved forbipasserende folks daglige positive tilkendegivelser, og ”Tak fordi I står der”.

Fredsommelige (og hidsige) kram
Bo